

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5 กรมส่งเสริมศึกษา ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ศึกษาปัญหาทางวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5 กรม
ส่งเสริมศึกษา
2. ศึกษาวิธีการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา
5 กรมส่งเสริมศึกษา
3. ศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5 กรมส่งเสริมศึกษา และทดสอบความ
แตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูและนักเรียน จำแนกตามเพศต่อการแก้-
ปัญหาทางวินัยของนักเรียน
4. เปรียบเทียบข้อมูลของการปฏิบัติจริงกับความคิดเห็นของครูและนักเรียน
ต่อการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน

เพื่อให้ได้มาซึ่งปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน โรงเรียนมัธ-
มศึกษา เขตการศึกษา 5 กรมส่งเสริมศึกษา ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึง การกำหนดประชากร
และกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนการ
วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ ครู-อาจารย์ และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการ-
ศึกษา 5 กรมส่งเสริมศึกษา ปีการศึกษา 2523 ใน 6 จังหวัด คือ ลุ่มทรล่งคราม ราชบุรี
กาญจนบุรี เพชรบุรี สุพรรณบุรี และประจวบคีรีขันธ์ จำนวนโรงเรียน 102 โรงเรียน ครู-

อาจารย์ จำนวน 4,158 คน และนักเรียนจำนวน 72,784 คน¹

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

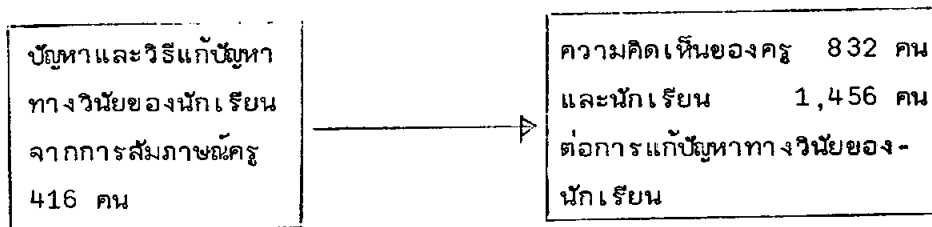
1. กลุ่มตัวอย่างสำหรับศึกษาปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน คือ ครูจำนวน 416 คน
2. กลุ่มตัวอย่างสำหรับศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน คือ ครูจำนวน 832 คน และนักเรียนจำนวน 1,456 คน

เหตุผลในการใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ใช้ศึกษาปัญหาและวิธีแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน และ กลุ่มที่ 2 ใช้ศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน เพราะว่า กลุ่มตัวอย่างที่ 1 คือ ครูจำนวน 416 คน เป็นผู้ตอบการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาทางวินัยของนักเรียนว่ามีอะไรบ้าง และแก้ปัญหานั้น ๆ อย่างไร

การแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ผู้วิจัยยังไม่สรุปว่าวิธีแก้ปัญหานั้น ๆ เหมาะสมหรือไม่ เพราะ ครูคนอื่น ๆ และนักเรียนอาจไม่ยอมรับ ผู้วิจัยจึงส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างที่ 2 คือ ครูจำนวน 832 คน (อาจมีบางส่วนซ้ำกับกลุ่มแรก) และนักเรียนจำนวน 1,456 คน ช่วยตัดสินว่า วิธีแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน วิธีใดที่ครูและนักเรียนมีร้อยละของการ "เห็นด้วย" สูงทั้ง 2 ฝ่าย (70% ขึ้นไป) ผู้วิจัยสรุปวิธีแก้ปัญหานั้นเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียนต่อไป เพราะเป็นวิธีการแก้ปัญหที่ครูและนักเรียนยอมรับ ส่วนวิธีแก้ปัญหาวินัยที่ครูและนักเรียนที่มีร้อยละของการ "เห็นด้วย" ต่ำ (ต่ำกว่า 70%) หรือแตกต่างกัน ผู้วิจัยไม่สรุปวิธีแก้ปัญหานั้นเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน เพราะเป็นวิธีการที่ครูและนักเรียนไม่ยอมรับ หรือยอมรับแตกต่างกัน

¹สัมภาษณ์ จำเนียร น้อยท่าช้าง, เจ้าหน้าที่ฝ่ายสถิติ สำนักงานศึกษานิเทศก์ เขต 5 จังหวัดราชบุรี, 23 มิถุนายน 2523

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียน ต่อการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู-อาจารย์ จำนวน 20% ของจำนวนครู-อาจารย์ที่เป็นประชากรทั้งหมด ได้ครู-อาจารย์ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างขั้นนี้จำนวน 832 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน 2% ของจำนวนนักเรียนที่เป็นประชากรทั้งหมด ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,456 คน ดังตารางที่ 1

ส่วนการกำหนดกลุ่มตัวอย่างสำหรับศึกษาปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู-อาจารย์เพียงครึ่งหนึ่งของจำนวน 20% ของจำนวนครู-อาจารย์ที่เป็นประชากรทั้งหมด ได้ครู-อาจารย์ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในขั้นนี้จำนวน 416 คน ดังตารางที่ 1 โดยทำการสุ่ม 3 ขั้นตอน¹ (Three-Stage Sampling Technique) ตั้งแต่จังหวัด, โรงเรียน ครู-อาจารย์ และนักเรียน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลดังกล่าวนี้มีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มจังหวัดมา 50% ของจังหวัดในเขตการศึกษา 5 ทั้งหมด คือ สุ่มทร-สงคราม, กาญจนบุรี สุพรรณบุรี เพชรบุรี ราชบุรี และประจวบคีรีขันธ์ แบบ Random Sampling ได้ 3 จังหวัด คือ สุ่มทรสงคราม ราชบุรี และประจวบคีรีขันธ์

ขั้นที่ 2 สัดโรงเรียนในแต่ละจังหวัดที่สุ่มมานั้น คือ สุ่มทรสงคราม ราชบุรี และประจวบคีรีขันธ์ ออกเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ (นักเรียนมากกว่า 1,400 คน) ขนาดกลาง (นักเรียน 700-1,400 คน) และขนาดเล็ก (นักเรียนต่ำกว่า 700 คน) ต่อมาจึงสุ่มโรงเรียนขนาดเล็กของจังหวัดสมุทรสงคราม ราชบุรี และประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งมีจำนวน 6, 12 และ

¹ นิยม ปุราคำ, ทฤษฎีของการสำรวจสถิติจากตัวอย่างและการประยุกต์ (กรุงเทพฯ : คส.การพิมพ์, 2517), หน้า 283.

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างตามขนาดโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5 กรมส่งเสริมศึกษา

ขนาดโรงเรียน	จำนวนประชากร ¹			จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 1		จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 2		
	โรงเรียน	ครู	นักเรียน	โรงเรียน	ครู	โรงเรียน	ครู	นักเรียน
ขนาดใหญ่	23	2,177	39,552	8	250	8	501	908
ขนาดกลาง	18	1,002	17,319	7	85	7	169	287
ขนาดเล็ก	61	979	15,913	13	81	13	162	261
รวม	102	4,158	72,784	28	416	28	832	1,456

¹ สัมภาษณ์ จำเียร น้อยท่าช้าง, เจ้าหน้าที่ฝ่ายสถิติ สำนักงานศึกษาริการเขต 5 จังหวัดราชบุรี, 23 มิถุนายน 2523

8 โรงเรียน ตามลำดับ มา 50% ของจำนวนโรงเรียนขนาดเล็กในแต่ละจังหวัด และสุ่มโรงเรียนขนาดใหญ่ของจังหวัดราชบุรี ซึ่งมี 5 โรงเรียนมา 3 โรงเรียน ส่วนโรงเรียนขนาดใหญ่ของจังหวัดสมุทรสงครามและประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งโรงเรียนขนาดกลางของทั้งสามจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่างถือเป็นตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น ได้โรงเรียนขนาดใหญ่, กลางและเล็ก 8, 7 และ 13 โรงเรียน

ขั้นที่ 3 สุ่มครู-อาจารย์และนักเรียนในโรงเรียนแต่ละขนาด โดยใช้สูตร Optimum Allocation¹ โดยกำหนดขนาดตัวอย่างแต่ละ Stratum ของจำนวนครูและนักเรียน ดังนี้

$$\text{Opt. } n_h = \left[\frac{N_h \sigma_h}{\sum_{h=1}^L N_h \sigma_h} \right] n_0$$

เมื่อ n_h คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างขนาด h ในแต่ละจังหวัดที่สุ่มมาในขั้นที่ 2

N_h คือ จำนวนประชากรขนาด h ในแต่ละจังหวัดที่สุ่มมาในขั้นที่ 2

σ_h คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรขนาด h ในแต่ละจังหวัดที่สุ่มมาในขั้นที่ 2

$\sum_{h=1}^L N_h \sigma_h$ คือ ผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนประชากรขนาด h กับส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากรขนาด h ในแต่ละจังหวัดที่สุ่มมาในขั้นที่ 2

n_0 คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในแต่ละจังหวัด

จากสูตรดังกล่าวจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งนำไปเทียบอัตราส่วนกับจำนวนครูและนักเรียนในแต่ละโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตามขนาดโรงเรียนในแต่ละจังหวัด ได้รายชื่อโรงเรียนในแต่ละจังหวัด และจำนวนครูและนักเรียนในแต่ละโรงเรียนแต่ละขนาดเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ 1 สุ่มจำนวนครู ที่ได้มาในขั้นนี้อีกครั้งหนึ่ง ก็จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ ดังตารางที่ 2 และ 3

¹นิยม ปุราคำ, ทฤษฎีของการสำรวจสถิติจากตัวอย่างและการประยุกต์ (กรุงเทพฯ: คส.การพิมพ์, 2517), หน้า 159.

ตารางที่ 2 รายชื่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัด ตามขนาดของโรงเรียน

รายชื่อจังหวัด	รายชื่อโรงเรียนตามขนาด		
	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
สมุทรสงคราม	1. อัมพวันวิทยาลัย 2. ศรัทธาสัมพร 3. ทวารามกุศล	- - -	1. ท้ายหาด 2. เมธีผู้ดลวิทย์ 3. สกลวิบูลย์
ราชบุรี	1. สบายธรรมจันทร์ 2. ราชโบริกานุเคราะห์ 3. โพรธาวัฒนาเสถียร	1. ตูรราชวรรังสฤษฎ์ 2. บางแพปฐมศึกษา 3. วัดดอนตูม 4. ปากท่อพิทยาคม	1. หนองโพวิทยา 2. ท่ามะขามวิทยา 3. โท่ง "วงศ์สัมบูรณ์ราษฎร์- อุปถัมภ์" 4. หนองปลาหมอพิทยาคม 5. ประสาทรัฐประชาศึกษา 6. ช่างพรานวิทยา
ประจวบคีรีขันธ์	1. ประจวบวิทยาลัย 2. หัวหิน	1. ห้วยละแกวิทยา 2. บางละพานวิทยา 3. ฤๅษีวิทยา	1. ปราณบุรี 2. เมืองปราณบุรี 3. หัวหินพิทยาคม 4. อ่าวน้อยพิทยาคม
รวม	8 โรงเรียน	7 โรงเรียน	13 โรงเรียน

ตารางที่ 3 ขนาดของคณะตัวอย่างตามรายชื่อโรงเรียน

โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 2		จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	ครู	นักเรียน	ครู
1. โรงเรียนขนาดใหญ่			
1.1 อิมพินวิทมาลัย	65	124	32
1.2 ศรัทธาสัญจร	63	114	31
1.3 ดาวราวพุด	52	104	26
1.4 ศาสนธรรมจันทร์	56	101	28
1.5 ราชโบริกานุเคราะห์	85	146	42
1.6 โพรชาวัฒนาเสถียร	63	115	32
1.7 ประจวบวิทยาลัย	61	113	31
1.8 หัวหิน	56	91	28
รวม 8 โรงเรียน	501	908	250
2. โรงเรียนขนาดกลาง			
2.1 คุรุราษฎร์รังสฤษดิ์	14	29	7
2.2 บางแพปฐมศึกษา	32	51	16
2.3 รัตคอนอุดม	25	35	14
2.4 ปากเกร็ดศึกษาศาสตร์	14	30	7
2.5 กิ่งมะเกลือวิทยา	30	53	15
2.6 บางสะพานวิทยา	31	51	15
2.7 ฤๅษีวิทยา	23	38	11
รวม 7 โรงเรียน	169	287	85
3. โรงเรียนขนาดเล็ก			
3.1 กัทเทียด	13	26	7
3.2 เมธียุตวิทยาคาร	17	27	9
3.3 สกลสิทธิ์	19	28	10
3.4 หนองโพวิทยา	15	24	8
3.5 ท่ามะขามวิทยา	6	8	3
3.6 โทก "วงศ์สมบูรณ์ราษฎร์อุบลนิมิต"	10	16	5
3.7 หนองบึงเกษมศึกษาศาสตร์	11	19	5
3.8 ประจักษ์รัฐประชาศึกษา	12	21	6
3.9 ยี่งองวิทยาคาร	9	14	4
3.10 บรพาสบุรี	14	28	7
3.11 เกือบประชาสุข	21	30	10
3.12 หัวหินวิทยาศาสตร์	9	11	4
3.13 อ่าวน้อยวิทยาคาร	6	9	3
รวม 13 โรงเรียน	162	261	81
รวมทั้งสิ้น 28 โรงเรียน	832	1,456	416

จากตารางที่ 2 โรงเรียนขนาดกลางในจังหวัดสมุทรสงครามไม่มีจำนวนนักเรียนได้-
ขนาดตามที่ระบุไว้

การสุ่มครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สุ่มแบบ Random Sampling ส่วนการ
สุ่มนักเรียนทำได้โดยเฉลี่ยจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างไปตามระดับชั้น แล้วสุ่มห้องเรียนใน
แต่ละระดับชั้น แบบ Random Sampling เช่นกัน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชุด คือ

- ชุดที่ 1 แบบสังเกตปัญหา
- ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์ครู
- ชุดที่ 3 แบบสอบถาม ศึกษาคูและนักเรียน

3.1 การสร้างแบบสังเกตปัญหาและแบบสัมภาษณ์ครู

ผู้วิจัยออกสำรวจข้อมูลจากกลุ่มคณาจารย์ของโรงเรียน บันทึกของฝ่าย
แนะแนว ใช้การสังเกตและสัมภาษณ์ครูและนักเรียน เกี่ยวกับปัญหาและวิธีแก้ปัญหาทางวินัย-
ของนักเรียน นำปัญหาเหล่านั้นมาจำแนกได้เป็น 4 ประเภท

1. พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาร้ายแรง
2. พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาไม่ร้ายแรง
3. พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาที่ไม่ระบุในระเบียบของโรงเรียน
4. พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาในการเรียนการสอน

ลักษณะแบบสังเกตปัญหา แบ่งได้เป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สักยภาพโดยทั่ว ๆ ไปของโรงเรียน คือ ขนาดโรงเรียน

และפעผู้บริหาร

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาและวิธีแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียนในพฤติกรรม
นักเรียนที่เป็นปัญหาร้ายแรงและไม่ร้ายแรง ซึ่งผู้วิจัย ทำการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มคณาจารย์
ของโรงเรียน บันทึกของฝ่ายแนะแนว การสังเกตและสัมภาษณ์ครูและนักเรียนประกอบ

ลักษณะแบบสัมภาษณ์ครู แบ่งได้เป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพโดยทั่วไปของโรงเรียนและผู้ให้สัมภาษณ์ คือ
ขนาดโรงเรียน เพศผู้บริหาร และเพศผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาและวิธีแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน ใน-
พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาไม่อยู่ในระเบียบของโรงเรียนและในการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัย
ทำการรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครู และสังเกตพฤติกรรมของครูและนักเรียนประกอบ

แบบสังเกตปัญหาและแบบสัมภาษณ์ครู ผู้วิจัยได้จัดทำเป็นแบบมีข้อกระทง
ไว้ส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งสำหรับเติมข้อความที่ต้องการ โดยยึดวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นหลัก
ก่อนนำแบบสังเกตปัญหาและแบบสัมภาษณ์ครู 2 ชุดนี้ไปใช้จริง ผู้วิจัยได้นำแบบสังเกตปัญหาและ
แบบสัมภาษณ์ครูไปทดลองใช้ (Try out) กับครูโรงเรียนวัดดาวคณอง กรมสามัญศึกษา -
จำนวน 20 คน เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2523 เพื่อนำผลที่ได้รับไปปรับปรุง

3.2 การสร้างแบบสอบถาม

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากการใช้เครื่องมือชุดที่ 1-2 มาพิจารณาตาม-
ปัญหาทั้ง 4 ประเภท ได้ปัญหาย่อย ๆ ในแต่ละประเภทปัญหา ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ปัญหาย่อย ๆ ในแต่ละประเภทของปัญหา

ประเภทปัญหา	ปัญหาย่อย
1. ร้ายแรง	1. หนีโรงเรียน 2. ขาดเรียนบ่อย ๆ 3. ทะเลาะวิวาทจนถึงทำร้ายร่างกาย 4. ดิตยาเสพติด 5. เล่นการพนัน 6. ลักขโมย
รวม	6 ข้อ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประเภทปัญหา	ปัญหาย่อย
2. ไม่ร้ายแรง	1. มาโรงเรียนสายบ่อยครั้ง
	2. แต่งกายผิดระเบียบ
	3. หลีกเสียงเข้าแถวเคารพธงชาติ
	4. สูบบุหรี่
	5. ไม่รักษาทรัพย์สินของโรงเรียน
	6. ไม่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมของโรงเรียน
รวม	6 ข้อ
3. ฝึไม่ระบุในระเบียบของโรงเรียน	1. ไม่มีสัมมาคารวะ
	2. ความเกียจคร้าน
	3. ความลึกลับ
	4. ความลุ่มลุ่มร้าย
	5. ความเกเร
	6. ความเห็นแก่ตัว
	7. ความไม่ซื่อสัตย์
	8. การขัดคำสั่ง
	9. การมีกิริยาเวลาไม่ดี
	10. ความทะเล่สิ่งตั้งตั้ง
	11. ความโกรธ
	12. ความดื้อ
	13. ความ ขัดแย้ง
	14. ความสะเพร่า
	15. ความหึงจองหอง
รวม	15 ข้อ

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ประเภทปัญหา	ปัญหาย่อย
4. ในการเรียนการสอน	1. ความไม่สนใจเรียน 2. การคัดลอกงานผู้อื่น 3. การหนีเรียน 4. ความทรงจำมีความรู้ดีกว่าครู 5. การไม่ทำการบ้านส่ง เนื่องจากไม่ เข้าใจบทเรียนดีพอ
รวม	5 ข้อ
รวม	32 ข้อ

จากนี้ ผู้วิจัยจึงได้สร้างแบบสอบถาม โดยใช้ปัญหาที่จำแนกไว้ในตารางที่ 4 และวิธีแก้ปัญหาก็ได้รับมาจากการรวบรวมข้อมูลในการใช้แบบสังเกตปัญหา และสัมภาษณ์ครู มีข้อกระทงพร้อมแล้ว มาสร้างเป็นแบบสอบถาม มีข้อกระทงพร้อมสำหรับผู้ตอบโดยแบ่งแยกออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบ คือ ครูหรือนักเรียนและเพศ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5 กรมสามัญศึกษา เกี่ยวกับปัญหาและวิธีแก้ปัญหาดังกล่าวของนักเรียน ให้ตอบในรูป "เห็นด้วย" และ "ไม่เห็นด้วย" จำนวน 32 ข้อ

ก่อนนำแบบสอบถามนี้ไปใช้จริง ผู้วิจัยนำแบบสอบถามนี้ไปใช้กับครูและนักเรียนโรงเรียนวัดดาวคนอง กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กับครูจำนวน 20 คน และนักเรียนจำนวน 30 คน เมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2524 แล้วนำผลที่ได้รับไปปรับปรุง

การกำหนดให้คะแนน

นำจำนวนความถี่ที่ได้รับมา มาแปลงให้เป็นร้อยละของแต่ละรายการ

แล้วแปลงร้อยละเหล่านั้นให้เป็นคะแนนโดยใช้แองกูล่าสกออร์ (Angular Scores)¹

4. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแบ่งการรวบรวมข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ

1. ปัญหาและวิธีแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน
2. ความคิดเห็นของครูและนักเรียน ต่อการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน

การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและวิธีแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน

ผู้วิจัยลอกบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและวิธีแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5 กรมสามัญศึกษา โดยร่วมมือกับผู้ช่วยผู้วิจัยอีก 5 ท่าน เป็นนักศึกษาวิชาสายครุเพชรบุรี ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง (ปกศ. สูง) ซึ่งได้รับการฝึกฝนวิธีการสังเกต สัมภาษณ์ และบันทึกข้อมูลจากผู้วิจัย ออกไปทำการสังเกตพฤติกรรมของครูและนักเรียน สัมภาษณ์ครู และบันทึกข้อมูลจากสมุดบันทึกเวรของโรงเรียนและบันทึกของฝ่ายแนะแนว เพื่อให้ได้ข้อมูลตามความเป็นจริงผู้วิจัยได้ให้ตรวจสอบจากการสัมภาษณ์การโรงเรียน พ่อค้าแม่ค้าที่เข้ามาขายของอยู่ในโรงเรียน เพิ่มเติม และการรวบรวมข้อมูลในขั้นนี้ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 2 ประเภท

1. พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาร้ายแรงและไม่ร้ายแรง รวบรวมข้อมูลจากสมุดบันทึกเวรของโรงเรียนและบันทึกของฝ่ายแนะแนว สังเกตพฤติกรรมของครูและนักเรียน และสัมภาษณ์ประกอบ
2. พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาที่ไม่รุนแรงในระเบียบของโรงเรียน และในการเรียนการสอน รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูจำนวน 416 คน และสังเกตพฤติกรรมของครูและนักเรียนประกอบ

การรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาทาง

¹จรัญ จันทลักษณ์, สถิติวิธีวิเคราะห์และวางแผนวิจัย (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทรวิวัฒนาพาณิชย์, 2519), หน้า 185

วินัยของนักเรียนให้แก่ครูและนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประจำกรที่กำหนด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในชั้นนี้ เป็นครูจำนวน 832 คน และเป็นนักเรียน 1,456 คน โดยส่งแบบสอบถามมากกว่า-จำนวนตัวอย่างประจำกรในโรงเรียนละ 6 ฉบับ รวมส่งแบบสอบถามให้ครูจำนวน 916 ฉบับ นักเรียนจำนวน 1,540 ฉบับ จากนั้นอีก 3-5 สัปดาห์ผู้วิจัยขอรับแบบสอบถามคืน นำมาตรวจความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม แล้วคัดออกเหลือฉบับที่สมบูรณ์ ให้เหลือจำนวนแบบสอบถามของครูจำนวน 832 ฉบับ ของนักเรียนจำนวน 1,456 ฉบับ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและวิธีแก้ปัญหาทงวินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5 กรมสามัญศึกษา ที่ได้รับมา มาทำการวิเคราะห์ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูจำนวน 416 คน ตามขนาดโรงเรียน เพศผู้บริหาร และเพศของครู แล้วจึง

1. ศึกษาปัญหาทงวินัยของนักเรียน ดังนี้

1.1 บันทึกจำนวนความถี่ในปัญหาย่อย ๆ ในแต่ละพฤติกรรมนักเรียน-ข้างล่าง คือ

1.1.1 พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาร้ายแรง

1.1.2 พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาไม่ร้ายแรง

1.1.3 พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาที่ไม่ระบุในระเบียบของโรงเรียน

1.1.4 พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาในการเรียนการสอน

1.2 เปรียบเทียบร้อยละของปัญหาย่อย ๆ ในพฤติกรรมนักเรียนแต่ละประเภท โดยใช้จำนวนความถี่ทั้งหมดในแต่ละพฤติกรรมนักเรียนนั้น ๆ เป็นพื้นฐาน

2. ศึกษาวิธีแก้ปัญหาทงวินัยของนักเรียน ดังนี้

2.1 บันทึกจำนวนความถี่ของวิธีแก้ปัญหาในแต่ละปัญหาย่อย ๆ ของ-พฤติกรรมนักเรียนข้างล่าง คือ

2.1.1 พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาร้ายแรง

2.1.2 พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาไม่ร้ายแรง

2.1.3 พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาที่ไม่ระบุในระเบียบของโรงเรียน

2.1.4 พฤติกรรมนักเรียนที่เป็นปัญหาในการเรียนการสอน

2.2 เปรียบเทียบร้อยละของวิธีแก้ปัญหาทงวินัยของนักเรียนในปัญหา-
ย่อย ๆ แต่ละชนิดในพฤติกรรมนักเรียนแต่ละประเภท โดยใช้จำนวนความถี่ทั้งหมดของวิธีแก้
ปัญหาในปัญหาย่อย ๆ นั้นเป็นฐาน

2.3 บันทึกจำนวนความถี่จากวิธีแก้ปัญหาทง 4 ประเภทใน 3 ลักษณะ
ต่อไปนี้ ตามปัญหาย่อย ๆ ในแต่ละพฤติกรรมนักเรียนนั้น ๆ คือ

ลักษณะที่ 1 แก้ตามล่าเหตุด้วยเหตุผล ไม่ทำให้นักเรียนเกิดความ
ข้องสับใจ ใช้การตักเตือนก่อนและภาคทัณฑ์เอาไว้

ลักษณะที่ 2 แก้โดยชี้แจงอบรม การว่ากล่าว การลงโทษอย่าง
พอเหมาะพอควร โดยไม่เป็นตัวอย่างของกลุ่ม

ลักษณะที่ 3 แก้โดยใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล การใช้วาจาดู ว่า
กล่าวนักเรียน และการแก้โดยทำให้เกิดผลเสียแก่นักเรียนในภายหลัง รวมทั้งการลงโทษโดยความ-
เห็นของครูฝ่ายเดียว และเป็นตัวอย่างของกลุ่มทำ
ให้นักเรียนเกิดความข้องสับใจ

2.4 เปรียบเทียบร้อยละของวิธีแก้ปัญหาทงวินัยของนักเรียนใน 3 ลักษณะ
ตามประเภทปัญหา และปัญหาย่อย ๆ ในแต่ละพฤติกรรมนักเรียนนั้น ๆ โดยใช้จำนวนความถี่-
ทั้งหมดในแต่ละประเภทปัญหาและในแต่ละปัญหาย่อย ๆ เป็นฐาน

ต่อมาผู้วิจัยนำข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อการแก้ปัญหาทง
วินัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 5 กรมสามัญศึกษา มาทำการวิเคราะห์
ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูจำนวน 832 คน และนักเรียนจำนวน 1,456 คน ตามเพศ
แล้วจึง

3. ศึกษาความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อการแก้ปัญหาทงวินัยของนักเรียน
ดังนี้

3.1 บันทึกจำนวนความถี่ของครูและนักเรียนเกี่ยวกับความคิดเห็นในการ
แก้ปัญหาทงวินัยของนักเรียนในปัญหาย่อย ๆ ตามพฤติกรรมของนักเรียนนั้น ๆ

3.2 เปรียบเทียบร้อยละของครูและนักเรียน เกี่ยวกับความคิดเห็นในการ

แก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียนในชั้นห่วย่อย ๆ ตามพฤติกรรมของนักเรียนนั้น ๆ โดยใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดของครูและนักเรียนเป็นฐาน

3.3 เปรียบเทียบร้อยละของครูและนักเรียนเกี่ยวกับความคิดเห็นในการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียนตาม 3 ลักษณะ ดังกล่าว

3.4 ทดสอบความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นของครูและนักเรียน ตามเพศต่อการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน โดยนำความถี่ที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็น มาทำเป็นร้อยละของแต่ละรายการ โดยใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดของครูและนักเรียนเป็นฐาน แล้วปรับร้อยละของแต่ละรายการ ให้เป็นลักษณะโค้งปกติ โดยวิธีแปลงค่าร้อยละให้เป็นแองกูลาร์สกออร์ (Angular Scores)¹ ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$X = \text{Arcsin } \sqrt{\text{Percentage}}$$

เมื่อ X คือ แองกูลาร์สกออร์

แล้ววิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two-way Analysis of Variance)² แบบ 2 X 2 แฟคทอเรียล (2 X 2 Factorial Design) ซึ่งตัวประกอบที่ 1 คือ เพศ และตัวประกอบที่ 2 คือ ครูและนักเรียน

3.5 ทดสอบความแตกต่างรายคู่ จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนในข้อ 3.4 ด้วยวิธีการของเชอร์เฟ (Scheffe's method)³

4. ศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลของการปฏิบัติจริงกับความคิดเห็นของครูและนักเรียน ต่อการแก้ปัญหาทางวินัยของนักเรียน ดังนี้

¹ ฉรัญ . สันทักษณา, สถิติวิธีวิเคราะห์และวางแผนวิจัย (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2519), หน้า 185

² Taro Yamane, Statistics : An Introductory Analysis, 3 rd ed (New York : Harper & Row Publisher, 1973), p. 860

³ อุทุมพร ทองอุไทย, "เอกสารคำบรรยายวิชาสถิติประยุกต์เชิงพฤติกรรมศาสตร์ 3" (กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 63

4.1 ศึกษาร้อยละของข้อมูลในการปฏิบัติจริงในการแก้ปัญหาแต่ละปัญหา-
ย่อย โดยใช้จำนวนวิธีแก้ปัญหาทั้งหมดในแต่ละปัญหาย่อย ๆ นั้น เป็นฐาน

4.2 ศึกษาร้อยละของครูและนักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อการแก้ปัญหาทาง
วิธีของนักเรียน โดยใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดของครูและนักเรียนเป็นฐาน

4.3 เปรียบเทียบร้อยละของข้อมูลการปฏิบัติจริงในการแก้ปัญหตามเกณฑ์
คือ (1) การปฏิบัติจริงบ่อยครั้ง (50% ขึ้นไป) (2) การปฏิบัติจริงไม่บ่อยครั้ง (ต่ำกว่า
50%) กับร้อยละของครูและนักเรียนที่มีความ "เห็นด้วย" (70% ขึ้นไป) และ "ไม่เห็นด้วย"
(70% ขึ้นไป) ต่อวิธีแก้ปัญหาทางวิธีของนักเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย